

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא- key :	

כריתות-ארבעה מחוסרי כפרה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה בין שפחה לבין כל העריות?												■
שלא שוותה להן לא בעונש ולא בקרבן												◌
שכל העריות בחטאת, ושפחה באשם												◌
כל העריות אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקרבן, ובשפחה לא השוה לא האיש לאשה במכות, ולא השוה אשה לאיש בקרבן												◌
כל העריות עשה בהן את המערה כגומר, וחייב על כל ביאה וביאה.												◌
זו חומר החמיר בשפחה, שעשה בה את המזיד כשוגג.												◌
איזו שפחה? כל שחציה שפחה וחציה בת חורין, שנאמר: (ויקרא י"ט) והפדה לא נפדתה, דברי ר' יהודה	[רבי יהודה]											■
זו היא שפחה ודאית	רבי ישמעאל:											■
כל עריות מפורשות, ושיוור, אין לנו אלא חציה שפחה וחציה בת חורין.	רבי אליעזר בן יעקב:											■
מנלן דהיא לקי והוא לא לקי?												◌
(ויקרא י"ט) בקורת תהיה - מלמד שהיא לוקה	דתנו רבנן:											◌
יכול שניהן לוקין?												◌
תלמוד לומר: תהיה, היא לוקה והוא אינו לוקה.												◌
ומנין דהדין בקורת לישנא דמלקות הוא?												◌
תהא בקראי	רבי יצחק:											◌
גדול הדינין מקרא, שני מונה, שלישי אומר הכהו.	כדתניא:											◌
בביקור תהיה	רב אשי:											◌
אין אומדין אותו אלא מכות הראוין להשתלש.	כדתנן:											◌
בזמן שהאשה לוקה - האיש מביא קרבן, אין האשה לוקה - אין האיש מביא קרבן.	ת"ר:											◌
מנלן?												◌
דכתיב: (ויקרא י"ט) ואיש כי ישכב את אשה שכבת זרע והיא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או חופשה לא נתן לה, מכדי עד הכא באיש קא משתעי קרא, נכתוב והביא את אשמו לה' ולבסוף לכתוב בקורת תהיה אמאי כתב רחמנא ברישא בקורת תהיה ולבסוף כתב והביא את אשמו לה? ה"ק: אם בקורת תהיה היא - והביא הוא את אשמו לה, ואם לא תהיה בקורת - לא יביא הוא את אשמו.	רבא:											◌
אימא: הוא מעטיה קרא, אבל היא תילקי ותיתי קרבן												◌
והביא את אשמו לה' כתיב.												◌
לעולם אינו חייב אלא על שפחה בעולה בלבד, שנאמר: והיא שפחה נחרפת לאיש.	רבי יצחק:											◌
ומאי משמע דהאי נחרפת לישנא דשנויי הוא?												◌
דכתיב: (שמואל ב' י"ז) ותשטח עליו הריפות.												◌
ואב"א: (משלי כ"ז) אם תכתוש האויל במכתש בתוך הריפות בעלי.												◌

Talmud Navigator

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

כריתות-ארבעה מחוסרי כפרה		מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מימרא	(עזרא י') ויתנו ידם להוציא נשיהם ואשמים איל צאן על אשמתם - אמר רב חסדא: מלמד, שכולן שפחות חרופות בעלו.	[רב חסדא]											יא.
	איזוהי שפחה כל'.												יא.
	והפדה - יכול כולה? ת"ל: לא נפדתה, יכול לא נפדתה? ת"ל: והפדה, הא כיצד? פדויה ואינה פדויה, חציה שפחה וחציה בת חורין ומאורסת לעבד עברי, דברי ר"ע	ת"ר: [רבי עקיבא]											יא.
	בשפחה כנענית הכתוב מדבר ומאורסת לעבד עברי, א"כ מה ת"ל והפדה לא נפדתה? דברה תורה כלשון בני אדם	רבי ישמעאל:											יא.
	כל עריות מפרשות לנו, משוויר לנו חציה שפחה וחציה בת חורין ומאורסת לעבד עברי	רבי אלעזר בן עזריה:											יא.
	(ויקרא י"ט) לא יומתו כי לא חופשה - בשפחה כנענית הכתוב מדבר ומאורסת לעבד כנעני.	אחרים:											יא.
	לר' ישמעאל, בשלמא והפדה לא נפדתה כדקתני: דברה תורה כלשון בני אדם, אלא דקתני מאורסת לעבד עברי מנלן?												יא.
	דכתיב: כי לא חופשה, מכלל דהוא חופש.												יא.
	ר' אלעזר בן עזריה היינו ר"ע												יא.
	לר' ישמעאל קאמר: לדידי בעלמא כותין סבירא ליה דדברה תורה כלשון בני אדם, והכא שאני, מכדי כתיב ליה קרא כי לא חופשה, והפדה לא נפדתה ל"ל? ש"מ להכי אתא, לחציה שפחה וחציה בת חורין.												יא.
	לאחרים, בשלמא והפדה לא נפדתה, קסבר: דברה תורה כלשון בני אדם, אלא הא דעבד כנעני מנלן?												יא.
	אמר קרא: כי לא חופשה, אם אינו ענין לדידה, תנהו ענין לדידה.												יא.
	כל העריות, אחד גדול ואחד קטן - קטן פטור												יא.
	אחד ער ואחד ישן - ישן פטור												יא.
	אחד שוגג ואחד מזיד - שוגג בחטאת ומזיד בהכרת.												יא.
	והכא קטן חייב?												יא.
	כל עריות, אחד גדול ואחד קטן - קטן פטור וגדול חייב, והכא גדול נמי פטור, מ"ט? דהא מקשיין אהדדי.	רב יהודה, הכי קתני:											יא.
	כל עריות, אחד ניעור ואחד ישן - ישן פטור.												יא.
	וכאן ישן חייב?												יא.
	כל עריות, אחד ניעור ואחד ישן - ישן פטור וניעור חייב, וכאן אפילו ניעור פטור, מ"ט? דמקשיין אהדדי.	רב יהודה אמר רב: הכי קתני:											יא.
	עשו גומר כמערה, מתכוין כשאין מתכוין, כדרכה כשלא כדרכה, ניעור כישן.	תני תנא קמיה דרב ששת:											יא.
	מאי קאמרת? אי בשפחה חרופה קתני, אמאי עשו גומר כמערה? גומר בשפחה חרופה מיחייב, מערה לא מיחייב	א"ל: [רב ששת]											יא.
	ותו, מתכוין כשאינו מתכוין, אי מכוונה - מיחייב, אי לא - לא מיחייב												יא.
	וכדרכה כשלא כדרכה נמי, כדרכה בשפחה חרופה מיחייב, ושלא כדרכה לא מיחייב, מאי טעמא? (ויקרא י"ט) שכבת זרע כתיב												יא.
	ומאי ניעור כישן?												יא.
	ואי בשאר עריות קא תנית, עשו גומר כמערה, איפכא איבעי לך למיתני												יא.
	א"ל: איסמיה?	[תנא]											יא:
	עשו גומר שלא כדרכה בשפחה חרופה דלא מיחייב כמערה כדרכה, (ויקרא י"ט) דשכבת זרע כתיב	א"ל: [רב ששת] לא, הכי קתני:											יא:
	מתכוין כשלא כדרכה בשפחה דפטורין כאינו מתכוין, דשכבת זרע כתיב												יא:

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	מקרא-kev:
--	-----------

כריתות-ארבעה מחוסרי כפרה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מימרא																
ניעור שלא כדרכה בשפחה דפטורין כישן, מ"ט? דשכבת זרע כתיב															◊	יא:
נמצא מתכוין והמערה בשפחה כשאין מתכוין בכל עריות, ישן כדרכה כישן דעריות, נמצא ניעור שלא כדרכה בשפחה כישן דכל עריות.															◊	יא:
הזרן עלך ארבעה מחוסרי כפרה															◊	

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

כריתות-אמרו לו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא:	
אמרו לו אכלת חלב - מביא חטאת.												■	
עד אומר אכל ועד אומר לא אכל, אשה אומרת אכל ואשה אומרת לא אכל - מביא אשם תלוי.												■	
עד אומר אכל והוא אומר לא אכלתי - פטור.												■	
שנים אומרים אכל והוא אומר לא אכלתי - רבי מאיר מחייב	[מאיר]											■	
פטורין.	הכמים:											■	
אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה, לא יביאוהו לידי קרבן הקל?	רבי מאיר:										◊	■	
מה אם ירצה לומר מזיד הייתי - פטור.	אמרו לו:										!	◊	
אכל חלב וחלב בהעלם אחת - אינו חייב אלא אחת, אכל חלב ודם ופיגול ונותר בהעלם אחת - חייב על כל אחת ואחת, זה חומר במינין הרבה ממין אחד.												■	
וחומר במין אחד ממינין הרבה, שאם אכל כחצי זית וחזר ואכל כחצי זית אחר בהעלם אחת ממין אחד - חייב, משני מינין - פטור.												■	
אמרו לו אכלת חלב - מביא חטאת	קתני:											■	
אמרו כמה הויין? תרין, והוא מה אמר להון?											^	◊	
אלימא דשתיק ולא קמכחיש להו												!	◊
אלא שתיקה דתרין הוא דמביא חטאת, על שתיקה דחד לא												⚡	■
עד אומר אכל והוא אומר לא אכלתי	אימא מציעתא:											⚡	◊
טעמא דמכחיש ליה, אבל שתיק מיחייב, וכ"ש תרי												⚡	■
אלא דקמכחיש להו												!	◊
מני?												^	■
ר"מ היא												!	■
הכחשה דבי תרי לאו הכחשה היא	דאמר: [רבי מאיר]											!	◊
אבל לרבנן פטור.												⚡	◊
ומאי קמשמע לן? מסיפא שמעת מינה												⚡	◊
הא קמשמע לן, דבר זה מחלוקת ר"מ ורבנן, והוא דקמכחיש להו.												!	◊
אמרו לו נמי חד קרי ליה	איכא דאמרי:											■	◊
האשה שהלך בעלה למדינת הים, ובאו ואמרו לה מת בעליך ונישאת, ואח"כ בא בעלה - תצא מזה ומזה	דתנן:											■	◊
דקי"ל דאפילו בחד												■	◊
ממאי?												⚡	■
נישאת שלא ברשות - מותרת לחזור לו	מדקתני סיפא:											!	◊
מאי שלא ברשות?												^	!
שלא ברשות בית דין אלא בעדים												!	!

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מכלל דרישא ברשות ב"ד ובעד אחד, אלימא גבי עד אחד קתני אמרו, והכא נמי דקתני אמרו לו, משמע אפילו עד אחד.												יא:
והוא מאי קאמר?											⋄	יא:
אלימא דקא מכחיש ליה												יא:
מי מיתני?												יא:
עד אחד אומר אכל והוא אומר לא אכלתי - פטור	והא קתני מציעתא:											יא:
אלא דשתיק												יא:
עד אחד אומר כל	ממציעתא שמע מינה:											יא:
טעמא דקא מכחיש ליה, אבל שתק מישתק - חייב												יא:
לעולם דלא מכחיש ליה												יא:
אמרו לו אכלת חלב - מביא חטאת, במה דברים אמורים - דשתיק, אבל מכחיש ליה - פטור.	והכי קתני:											יא:
ומדאורייתא מנלן דלא מכחיש ליה חייב?												יא:
(ויקרא ד') או הודע אליו חטאתו - ולא שיודיעוהו אחרים, יכול אפילו אין מכחישן? תלמוד לומר: או הודע אליו, מכל מקום	דת"ר:											יא:
במאי עסקינן?												יא:
אלימא בתרין												יא:
תרין ואין מכחישן קרא בעי?												יא:
אלא לאו בחד												יב:
וקתני כי אין מכחישן מהימן, שמע מינה.												יב:
קל וחומר כל.	רבי מאיר:											יב:
מ"ט דרבנן? משום דאדם נאמן על עצמו יותר ממאה איש, או דלמא משום דאמרינן: מיגו דאי בעי אמר מזיד הייתי - פטור, כי אמר נמי לא אכלתי - מהימן ופטור?	איבעיא להו:											יב:
ומאי נפקא מינה?												יב:
למיפשט מינה לטומאה, דאי אמרת: טעמיהו דרבנן משום דאדם נאמן על עצמו יותר ממאה איש, ל"ש טומאה חדשה ול"ש טומאה ישנה, ואי אמרת: טעמיהו דרבנן משום דאמר מיגו היא, פטרי ליה רבנן מטומאה ישנה, אבל מטומאה חדשה מחייב												יב:
מ"ט?												יב:
טומאה ישנה מיגו דאי בעי אמר טבלתי - פטור, כי אמר נמי לא נטמאתי - פטור, דאיכא למימר: מאי לא נטמאתי דקאמר? לא עמדתי בטומאתי אלא טבלתי, אבל טומאה חדשה מחייב, מ"ט? דכי אמר נמי טבלתי - מחייב, דאמרו ליה עדים השתא נטמאת												יב:
מאי?												יב:
אמר לו עד אחד נטמאת והוא אומר לא נטמאתי - פטור	ת"ש:											יב:
יכול אפילו שנים?												יב:
ק"ו, אם הביאוהו שנים למיתה חמורה, לא יביאוהו לידי קרבן הקל?	רבי מאיר:											יב:
אדם נאמן על עצמו יותר ממאה איש	חכמים:											יב:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement- challenge- question- answer! ■ ראייה- proof-	מקרא- key:
--	--------------------------------

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מאימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
ש"מ, טעמייהו דרבנן משום דאמר: אדם נאמן על עצמו יותר ממאה איש.														יב
לעולם טעמא דרבנן משום דאמרין מיגו		רבי אמר:												יב
מתוך שאם רצה לומר לא עמדתי בטומאתי - פטור, הילכך אדם נאמן על עצמו יותר ממאה איש.		והכי קתני:												יב
אי הכי, היינו חלב														יב
מהו דתימא: אכלתי חלב קמתייץ דיבוריה לא אכלתי שוגג אלא מזיד, אבל נטמאת והוא אומר לא נטמאתי, אימא לא קמתייץ דיבוריה, קמ"ל: הכא נמי לא עמדתי בטומאתי אבל טבלתי.														יב
(ויקרא ה) והתודה, מודה בדברים - חייב, אין מודה בדברים - פטור		ת"ש:												יב
א"ל עד אחד נטמאת והוא אומר לא נטמאתי - פטור														יב
יכול אפילו שנים מכחישין?														יב
אם הביאוהו שנים לידי מיתה חמורה, לא יביאוהו לידי קרבן הקל?		[רבי מאיר]												יב
נאמן אדם על עצמו יותר ממאה איש ו		רבי יהודה:												יב
מודים חכמים לר"י בחלבין ובביאת מקדש, - אבל בטומאה לא מודו לר"י														יב
במאי עסקינן?														יב
אילימא בטומאה ישנה														יב
מאי שנא חלבין וביאת מקדש דמודו ליה? דאם רצה יאמר מזיד הייתי, טומאה ישנה נמי מתריץ דיבוריה, דאם רצה יאמר לא עמדתי בטומאתי אלא טבלתי.														יב
לעולם בטומאה ישנה, וכגון דאמר ליה עדים אכלת קדשים בטומאת הגוף והוא אמר להון לא נטמאתי, דהכא לא מתריץ דיבוריה, דליכא למימר לא עמדתי בטומאה אבל טבלתי, מאי אמר להון? טבלתי ואכלתי, כי אמר להון הכי, איתכחש ליה דיבוריה קמא מיהא בטומאת מגעו.		רבינא:												יב
הלכה כר' יהודה.		רב נחמן:												יב
לא אמרה אלא בינו לבין עצמו ולעצמו.		רב יוסף:												יב
מודה ר"מ לחכמים, שאם אמרו לו שנים בעלת שפחה חרופה והוא אומר לא בעלתי - מהימן, דאי בעי אמר להון לא גמתי באתי.		ריש לקיש:												יב
מודה ר"מ לחכמים, בנוזר טמא שאמרו לו שנים נטמאת והוא אומר לא נטמאתי - פטור, דאי בעי אמר בשאלתי על נזירי.		רב ששת:												יב
מודה רבי מאיר לחכמים, שאם אמרו לו שנים יודע אתה בעדות פלוני והוא אומר לא ידעתי - פטור, דאי בעי אמר לא נתכוונתי לעדות.		אביי:												יב
אכל חלב וחלב בהעלם אחת כו'.														יב
אמאי אינו חייב אלא חטאת אחת? והא ב' זיתי חלב אכל		מתקיף לה ר' זירא:												יב
העלמות מחלקין, והכא העלם אחד הוא דאיכא.		א"ל אביי:												יב
טעמא דהעלם אחת, הא בשתי העלמות חייב שתיים, אמאי? שם חלב אחד הוא		איכא דמקשי ליה הכי:												יב
העלמות מחלקין.		אמר ליה אביי:												יב
אכל חלב ודם פיגול ונותר - חייב כו'.														יב
ממין אחד - חייב, פשיטא														יב
כגון שאכלו בשני תמחויין, ואליבא דרבי יהושע		ריש לקיש משום בר תוטיני:												יב

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ			
מימרא	תמחויין מחולקין	דאמר: [רבי יהושע]											!	◇										יב:
	מהו דתימא: כי אמר ר' יהושע - לא שנה לקולא ולא שנה לחומרא, קמ"ל דחייב, אלמא לחומרא אמר, לקולא לא אמר.												!	◇										יב:
	משני מינין - פטור	איכא דאמר על סיפא:																						יב:
	פשיטא												!	◇										יב:
	כגון שאכלו בשני תמחויין, ואליבא דר' יהושע	ריש לקיש משום בר תוטיני:											!	◇										יב:
	תמחויין מחולקין	דאמר: [רבי יהושע]												!	◇									יב:
	דמהו דתימא: כי אמר ר' יהושע - לחומרא אמר, לקולא לא אמר, קמ"ל: מב' מינין - פטור, מאי מב' מינין? ממין אחד הוא ואמאי קרי ליה ב' מינים? משום דאכלו בב' תמחויין, וקתני: פטור, אלמא ל"ש לקולא ול"ש לחומרא קאמר רבי יהושע.												!	◇										יב:
	מדסיפא מין אחד ושני תמחויין, רישא מין אחד ותמחוי אחד																							יב:
	פשיטא?												!	◇										יב:
	כגון שהיתה לו ידיעה בינתיים, ואליבא דרבנן גמליאל	רבינא:											!	◇										יב:
	אין ידיעה לחצי שיעור	דאמר: [רבן גמליאל]																						יב:
	הכותב שתי אותיות בשתי העלמות, אחת שחרית ואחת ערבית - ר"ג מחייב	דתנן: [רבן גמליאל]																						יב:
	פוטרין	החכמים:																						יב:
	אין ידיעה לחצי שיעור	רבן גמליאל סבר:																						יב:
	יש ידיעה לחצי שיעור.	ורבנן סברי:																						יב:
	כמה ישא האוכלן? כאילו אוכל קליות, דברי ר"מ	[רבי מאיר]																						יב:
	עד שישא מתחלה ועד סוף כדי אכילת פרס - חייב.	החכמים:																						יב:
	אכל אוכלין טמאין ושתה משקין טמאין, שתה רביעית יין ונכנס למקדש ושהה כדי אכילת פרס - חייב	[החכמים]																						יב:
	אם פסק בה, או אם נתן בו מים כל שהוא - פטור.	רבי אליעזר:																						יב:
	ר"מ לחומרא קאמר או לקולא קאמר? לחומרא קאמר, והכי קתני: כאילו אוכל קליות, דאפילו כוליה יומא ואף על גב דמתחלה ועד סוף יותר מכדי אכילת פרס, כיון דמשכיה אכילתיה - מחייב, ואמרו ליה רבנן: דעד שישא בכדי אכילת פרס הוא דחייב, יותר מכדי אכילת פרס - פטור, או דלמא לקולא קאמר, דהכי קתני: כאילו אוכל קליות, והוא דלא איפסיק ביני וביני, אבל דאיפסיק ביני וביני, אע"ג דמתחלה ועד סוף בכדי אכילת פרס - פטור, ואמרו ליה רבנן: כיון דמתחלה ועד סוף בכדי אכילת פרס הוא - חייב?	איבעיא להו:																						יב:
	עד שישא בכדי אכילת פרס מתחלה ועד סוף	ת"ש - וחכמים אומרים:																						יב:
	אי אמרת בשלמא רבי מאיר לחומרא, היינו דקתני עד שישא, עד דשהי דיליה כדי אכילת פרס, אלא אי אמרת ר' מאיר לקולא, וחכ"א אם שהה מיבעי ליה אלא לאו ש"מ: ר' מאיר לחומרא, ש"מ.																							יג:
	בחלבים ובנבילה - עד שישא מתחלה ועד סוף בכדי אכילת פרס. אוכלים טמאים, שקצים ורמשים, ומשקין - אפילו כל היום כולו בכדי אכילת פרס.	רבנאי אמר שמואל:																						יג:
	מאי קאמר?																							יג:
	אפילו כל היום כולו, והוא שאכל כזית בכדי אכילת פרס.	רב פפא, הכי קאמר:																						יג:
	כל האוכלין מצטרפין לפסול הגוייה בכחצי פרס	מיתבי:																						יג:
	מאי לא דאכליה לחצי פרס בכדי אכילת פרס																							יג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
לא, דאכל כזית כזית בכדי אכילת פרס.												◇
כל האוכלין מצטרפין לפסול את הגוייה בכחצי פרס - בכדי אכילת פרס, כיצד? אכל וחזר ואכל, אם יש מתחלת אכילה ראשונה ועד סוף אכילה אחרונה כדי אכילת פרס - מצטרפין, יותר מכאן - אין מצטרפין	מיתבי:											◇
לא התירו לה לאכול פחות מכשיעור לירד ולטבול, ירד וטבל ועלה והשלימו - מצטרף												◇
התירו לה לעבורה לאכול פחות מכשיעור, מפני הסכנה												◇
כל המשקין מצטרפין לפסול את הגוייה ברביעית בכדי אכילת פרס - כיצד? שתי וחזר ושתי, אם יש מתחלת שתייה ראשונה ועד סוף שתייה אחרונה כדי אכילת פרס - מצטרפין, יותר מכאן - אין מצטרפין												◇
הותרו לה למנע טמא מת להניק בנה ובנה טהור												◇
קתני מיתה: אם יש מתחלת אכילה ראשונה ועד סוף אכילה בכדי אכילת פרס - מצטרף												◇
תיובתא דרבנא: תיובתא.												◇
לא התירו לו לאכול פחות מכשיעור לירד ולטבול.	אמר מר:											◇
מאי קאמר?												⊠
הכי קאמר: אכל פחות מכשיעור - לא התירו לו לירד ולטבול, שאם ירד וטבל ועלה והשלימו - מצטרף, ואתי למימר: אהני לי טבילה קמיתא, ואין יודע שאין טבילה אלא באחרונה.	רב יהודה:											◇
התירו לה לעבורה לאכול פחות מכשיעור מפני הסכנה.	קתני:											◇
מפני הסכנה, אפילו טובא נמי תיכול												⊠
הותרו לה לעבורה פחות מכשיעור אפילו טובא מפני הסכנה.	רב פפא, הכי קתני:											◇
התירו למנע טמא מת להניק את בנה ובנה טהור.	קתני:											◇
אמאי טהור? כיון דיינק חלב איטמי ליה מחלב												⊠
וכי תימא לא איתכשר												!
נתכשר בטיפה מלוכלכת על פי הדד												⊠
שינק בתקיפה אחת, לא הניח טיפה מלוכלכת על פי הדד.	רב נחמן אמר רבה בר אבוה:											!
שתי תשובות בדבר: חזא, דקחזינא לפומיה דינוקא דמלא חלב ועוד, מקום חלב מעיין הוא	רבא:											⊠
חלב אשה מטמא בין לרצון ובין שלא לרצון, בהמה - אינה מטמא אלא לרצון	דקתני:											⊠
מאי לאו שלא לרצון, דלא ניחא ליה, וקתני: מטמא												⊠
היינו טעמא דבנה טהור, דספק ינק כשיעור וספק לא ינק, ואם תמצא לומר ינק, ספק ינקו באכילת פרס, ספק ינקו ביותר מכדי אכילת פרס.	אלא אמר רבא:											!
ולרבא, מקום חלב מעיין הוא ולא צריך הכשר?												⊠
האשה שנטף חלב ממדיה ונפל לאויר תנור - תנור טמא	והתנן:											⊠
וקשיא לן: במאי איתכשר?												⊠
בטיפה מלוכלכת ע"פ הדד	ואמר רבי יוחנן:											!
וכי תימא, רבא לא סבר לה כר' יוחנן												!

<p>❖ חולקים-disputants</p> <p>⊕ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>⚡ קשיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>	<p>מקרא-kev:</p>
---	------------------

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מימרא	מאן דאמר											
נמצאת אתה אומר, תשעה משקין בזוב: הזיעה וליחה סרוחה וריעי - טהורין מכולם, דמעת עינו ודם מגפתו וחלב אשה - מטמאין טומאת משקין ברביעית, רוקו זובו ומימי רגליו - מטמאין טומאה חמורה בכל שהוא	והתניא:	⚡									⊕	יא
אי אמרת מקום חלב מעיין, חלב נמי נטמא טומאה חמורה בכל שהוא כזוב ורוקו, אלא שמע מינה: מקום חלב אשה לאו מעיין הוא	⚡										⊕	יב
מטמא בין לרצון ובין שלא לרצון	אי הכי, קשיא הא מתניתא:	⚡									⊕	יג
מי סברת שלא לרצון דאמר דלא ניחא ליה? לא, מאי שלא לרצון? דאמר דדעתיה דתינוק קריבא לגבי חלב, אבל אמר לא ניחא ליה - טהור.	!										⊕	יד
אכל אוכלין טמאין וכו'.											■	יז
למה לי שהייה, דקתני ושהיה?											⚡	יח
אכל אוכלין טמאין ושהיה משקין טמאין ושהיה רביעית יין, ושהה באכילתו ובשתייתו כדי אכילת פרס, ונכנס למקדש - חייב.	רב יהודה, הכי קתני:										■	יח
ר"א אומר כו'.											■	יט
(ויקרא י') יין ושכר אל תשת - יכול אפילו כל שהוא, אפילו מגתו? ת"ל: ושכר, אין אסור אלא כדי לשכר, וכמה כדי לשכר? רביעית יין בן ג' יום, אם כן מה ת"ל יין? לומר לך, שמוזהרין עליו כל שהוא ומוזהרין עליו מגתו	ת"ר: [ת"ק]										⊕	יט
יין - אין לי אלא יין, שאר משכרין מניין? ת"ל: ושכר, אם כן מה ת"ל יין? על היין במיתה, ועל שאר משקין באזהרה	רבי יהודה:										⊕	יט
יין אל תשת ושכר - אל תשתו כדרך שכרותו, הא אם הפסיק בו, או נתן לתוכו מים כל שהוא - פטור.	רבי אלעזר:										⊕	יט
במאי פליגי?											▲	יט
גמרינן (במדבר ו') שכר שכר מנזיר	תנא קמא סבר:										⊕	יט
לא יליף שכר שכר מנזיר	ור' יהודה:										⊕	יט
מאי שכר? מידי הוא משכר.	ור' אלעזר סבר:										⊕	יט
כמאן אולא הא דתניא:											▲	יט
אכל דבילה קעילית, ושתה דבש או חלב, ונכנס למקדש ושימש - לוקה	[תניא]										▲	יט
כמאן? כר' יהודה.											!	יט
הלכה כרבי אלעזר, וקרי רב עליה דרבי אלעזר: טובינא דחכימי.	רב יהודה בר אחותאי:										■	יט
רב אחא דהוצל הוה נידרא עלה דביתהו, אתא לקמיה דרב אשי, א"ל: זיל האידינא ותא למחר, דרב לא מוקי אמורא עליה מיומא טבא לחבריה משום שכרות.	[רב אשי]										■	יט
אמר ליה, והאמר רב: הלכה כר' אלעזר, ומר הוא דקא רמי בית מיא	[רב אחא דהוצל]										⚡	יט
אמר ליה, הא לא קשיא: הא ברביעית, הא ביותר מכדי רביעית.	[רב אשי]										!	יט
(ויקרא י') ולהבדיל בין הקודש ובין החול - אלו דמין וערכין, חרמין והקדשות	ת"ר:										■	יט
בין הטמא ובין הטהור - אלו טמאות וטהרות											■	יט
ולהורות - זו הוראה											■	יט
את כל החוקים - אלו מדרשות											■	יט
אשר דבר ה' - זו הלכה											■	יט
ביד משה - זה תלמוד											■	יט

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-kev:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	
יכול אף המשנה? ת"ל: ולהורות	[רבנן]									◊	■	■	■										
יכול אף תלמוד? ת"ל: ולהורות.	ר' יוסי בר' יהודה:									◊	■	■	■										
כמאן אזלא הא דתניא:										◊													
יצא שרץ טמא, וצפרדע טהור, ששתויי יין מורין בהן הוראה?	[תניא]									◊	■												
נימא רבי יוסי בר' יהודה היא ולא רבנן.										◊													
אפי' תימא רבנן, ושאני הכא, דזיל קרי בי רב הוא.										◊	!												
הלכה כרבי יוסי ברבי יהודה.	רב:									◊	■												
והא רב לא מוקים אמורא מיומא טבא לחבריה משום שכרות										◊													
שאני רב, דאורי מורי.										◊	!												
וניקם דלא לורי.										◊													
כל היכא דיתב רב רב לא סגי ליה בלא הוראה.										◊	!												
יש אוכל אכילה אחת והייבין עליה ארבעה חטאות ואשם אחד: טמא שאכל חלב והיה נותר מן המוקדשין ביוה"כ	[חכמים]									◊	■												
אם היה שבת והוציאו - חייב	רבי מאיר:									◊	■												
אינו מן השם.	אמרו לו:									◊	■												
נימא אית ליה לר"מ איסור חל על איסור										◊													
נהי דאיסור חל על איסור לית ליה, איסור כולל ואיסור מוסיף אית ליה										◊	!												
טהור מעיקרא לא אסור אלא בחלב, הוה ליה טמא, מיגו דאסור בחתיכות טהורות איתוסף ביה נמי איסורא עילוי חלב										◊	!	■											
וחלב מעיקרא לא אסור אלא באכילה, אקדשיה, מיגו דאיתוסף ביה איסורא דהנאה איתוסף ביה לגבי חלב										◊	!	■											
ואכתי להדיוט הוא אסור אבל לגבוה שרי, הוה ליה נותר, מיגו דאיתוסף איסורא לגבי גבוה איתוסף ביה לגבי הדיוט										◊	!	■											
חל עליה יוה"כ, מיגו דאיתוסף ביה איסור לגבי חולין איתוסף ביה לגבי גבוה.										◊	!	■											
ותני: ה' חטאות, ונוקמה כגון דאכל כזית פיגול										◊													
בחדא בהמה קמיירי, בשתי בהמות לא קמיירי, ונותר ופיגול בחדא בהמה לא משכחת לה.										◊	!												
אלמה לא משכחת לה? כגון שהעלה אבר פיגול לגבי מזבח, דפקע פיגוליה מיניה והוה ליה נותר										◊													
קומץ פיגול שהעלה לגבי מזבח - פקע פיגולו ממנו	וכדאמר עולא:									◊	■												
והוה ליה נותר										◊													
באבר אחד קא מיירי, בשני אברים לא קמיירי										◊	!												
ונותר ופיגול בחד אבר לא משכחת לה. אלמה לא משכחת לה? כגון שהעלה אבר פיגול לגבי מזבח, דפלגיה אנחיה ע"ג מזבח ופלגיה מאברא דמזבח, דהוה דמזבח פקע פיגול והוה ליה נותר										◊													
קומץ פיגול שהעלה על המזבח - פקע פיגולו ממנו	וכדאמר עולא:									◊	■												
והוה ליה נותר										◊													

מירמא-statement ■
קושיא-challenge ג
שאלה-question ^
תירוקן-answer !
ראיה-proof ■

חולקים-disputants ◆
נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review ◊
מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment <
מעשה-story O

מקרא-kev: _____

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כז	כח	כט	
לא, אי רובא דמזבח שדייה למזבח, רובא דבראי שדייה לבראי.	מימרא	מאן דאמר						◊									יד.
תפשוט דבעי רמי בר חמא:	מימרא	מאן דאמר						◊									יד.
הלכו באברים אחר הרוב או לא	[בעי רמי בר חמא]	מאן דאמר				^		◊									יד.
אלא, בכזית אחד קמיירי, בשני זיתים לא קא מיירי.	מימרא	מאן דאמר						◊			!						יד.
ולא, והקתני: "ה", ובי"ה כותבת דמחויב, וכותבת אית ביה שני זיתים	מימרא	מאן דאמר						◊			ג						יד.
כגון שאכל כוליא בחלבה.	רבי זירא:	מאן דאמר						◊			!						יד.
כגון דמלייה בתמרי.	רב פפא:	מאן דאמר						◊			!						יד.
רב אדא בר אהא מתני: ה' חטאות, ומתריץ לה כגון דאכל כזית פיגול, ולא משני כהני שינויי דקא משנינו.	[רב אדא בר אהא]	מאן דאמר						◊						■			יד.
ונתני: שש חטאות, ונוקמה כגון דאכל כזית דם	מימרא	מאן דאמר						◊									יד.
בחזא אכילה קא מיירי, בשתי אכילות לא קא מיירי, ושיערו חכמים דאין בית הכליעה מחזיק יותר משני זיתים.	מימרא	מאן דאמר						◊			!						יד.
ר"מ אומר וכו'.	מימרא	מאן דאמר															יד.
ונתני: אם הוציאו - חייב, מ"ט קתני: אם היתה שבת?	מימרא	מאן דאמר															יד.
זאת אומרת: עירוב והוצאה לשבת, ואין עירוב והוצאה ליה.	רפרם:	מאן דאמר									!						יד.
ממאי? דלמא יש עירוב והוצאה ליה	מימרא	מאן דאמר															יד.
אם היתה שבת והוציאו - חייב אף משום שבת ו"ה	והכי קתני:	מאן דאמר													■		יד.
אלא אי איתמר דרפרם על הדא איתמר	מימרא	מאן דאמר															יד.
(ויקרא ט"ו) ושלח ביד איש עתי, איש - להכשיר את הזר, עתי - אפילו בטומאה ואפ"ל בשבת, עתי - במזומן	דתניא:	מאן דאמר													■	■	יד.
עתי - אפילו בשבת	קתני:	מאן דאמר															יד.
זאת אומרת: עירוב והוצאה לשבת, ואין עירוב והוצאה ליה"כ.	רפרם:	מאן דאמר															יד.
ממאי? שאני שעיר המשתלח, דהכשירו ביה"כ בכך	מימרא	מאן דאמר															יד.
אלא, דרפרם ברותא היא.	מימרא	מאן דאמר													■		יד.
יש בא ביאה אחת וחייב עליה ל' חטאות, כיצד? הבא על בתו - חייב עליה משום בתו, ואחותו, אשת אחיו, ואשת אחי אביו, ואשת איש, ונדה.	מימרא	מאן דאמר															יד.
והא לית ליה לרבי מאיר איסור חל על איסור	מימרא	מאן דאמר															יד:
נהי דאיסור חל על איסור לית ליה, איסור מוסיף ואיסור כולל אית ליה	מימרא	מאן דאמר															יד:
כגון שבא על אמו והוליד בת, דאיסור בתו ואחותו בהדי הדדי אתי	מימרא	מאן דאמר															יד:
נשאת לאחיו, מיגו דאיתוסף איסור לגבי אחין איתוסף איסורא לגבי ידיה	מימרא	מאן דאמר															יד:
נשאת לאחי אביו, מיגו דאיתוסף איסורא לגבי שאר אחי אביו איתוסף לגבי ידיה	מימרא	מאן דאמר															יד:
ה"ל אשת איש, מיגו דאיתוסף איסור לגבי עלמא איתוסף נמי לגבי ידיה	מימרא	מאן דאמר															יד:
ה"ל נדה, מיגו דאיתוסף איסור לגבי בעלה איתוסף נמי לגבי ידיה.	מימרא	מאן דאמר															יד:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ^ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
---	--

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
מימרא															
הבא על בת בתו - חייב עליה משום בת בתו, וכלתו, ואחות אשתו, ואשת אחי אביו, ואשת איש, ונדה															מ
אם עבר זקן ונשאה - חייב עליה משום אשת אב.	רבי יוסי:														
וכן הבא על בת אשתו, ועל בת בתה.															◊
חייב עליה משום אשת אב	קתני:														ג
מי שריא ליה?															◊
כגון שנפלה לו ליבום.	רבי יוחנן:														◊
א"ה, מאי עבר?															◊
שעבר משום כלת בנו שניה	רבי יעקב:														◊
כלתו - ערוה, כלת בנו - שניה וכן אתה מוצא בבת בנו ובבת בן בנו עד סוף כל הדורות.	כדתניא:														◊
ומי אית ליה לר' יוסי איסור חל על איסור?															◊
עבר עבירה שיש בה שתי מיתות - נידון בחמורה	והא תנן: [ת"ק]														◊
נידון בזיקה ראשונה שבאה עליו	רבי יוסי:														◊
כיצד א"ר יוסי נידון בזיקה ראשונה? חמותו ונעשת אשת איש - נידון משום חמותו, אשת איש ונעשת חמותו - נידון משום אשת איש	ותניא:														◊
מודה רבי יוסי באיסור מוסיף.	רבי אבהו:														◊
מודה ר' יוסי באיסור מוסיף.	וכן כי אתא רבין א"ר יוחנן:														◊
מאי איסור מוסיף איכא הכא?															◊
דאיכא ברא לסבא, מיגו דאיתוסף איסורא לגבי בריה איתוסף איסורא לגבי דדיה.															◊
הבא על חמותו - חייב עליה משום חמותו, וכלתו, ואשת אחיו, ואשת אחי אביו, ואחות אשתו, ואשת איש, ונדה.															מ
וכן הבא על אם חמיו, ועל אם חמותו.															◊
הבא על חמותו - חייב עליה משום חמותו, ואם חמותו, ואם חמיו	רבי יוחנן בן גוריו:														◊
שלתשן שם אחד הן.	אמרו לו:														◊
ר' יוחנן בן גוריו וסומכוס אמרו דבר אחד.	רבי אלעזר א"ר הושעיא:														ג
ר' יוחנן בן גוריו, הא דאמרן.															◊
סומכוס מאי היא?															◊
שחטה ואת בת בתה ואח"כ שחט את בתה - סופג את הארבעים	דתנן: [רבנן]														טו
סופג שמונים.	סומכוס אומר משום רבי מאיר:														◊
דלמא לא היא, עד כאן לא קאמר ר' יוחנן בן גוריו הכא - אלא משום שמות מוחלקין, דמיקריא חמות ומיקריא אם חמותו ומיקריא אם חמיו, אבל גבי אותו ואת בנו דכולהו אותו ואת בנו מיקריין, דאין שמות מוחלקין - לא.	רבא:														◊
דלמא עד כאן לא קאמר סומכוס - אלא גבי אותו ואת בנו, דגופין מוחלקין, אבל הכא דאין גופין מוחלקין - אימא כר' אבהו א"ר יוחנן ס"ל	רב נחמן בר יצחק:														◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כריתות-אמרו לו											
מימרא											
(ויקרא י"ח) שארה הנה זמה היא - הכתוב עשאן לכולן זמה אחת.									⚡	◊	טו.
דא"ר אבהו א"ר יוחנן:									⚡	◊	טו.
הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו, מהו? חייב אחת על כולן, או חייב על כל אחת ואחת?									^	◊	מ
לא שמענו, אבל שמענו: הבא על ה' נשיו נדות בהעלם אחת, שהוא חייב על כל אחת ואחת, ורואין אנו שהדברים ק"ו.									!	◊	טו.
אמרו לי:											
היכי דמי?									^	◊	טו.
אילמא כדקתני									!		טו.
מאי תיבעי ליה? הרי שמות מוחלקין, הרי גופין מוחלקין									⚡		טו.
הבא על אחות אביו שהיא אחות אמו, חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת, מהו? מי אמרינן: הרי שמות מוחלקין, או דלמא הרי אין גופין מוחלקין?									^	!	◊
לא שמענו, אבל שמענו: הבא על ה' נשיו נדות בבת אחת שהוא שם אחד, שחייב על כל אחת ואחת משום נדה, ורואינו שהדברים ק"ו, ומה הבא על ה' נשיו נדות בבת אחת שהיא שם אחת - חייב על כל אחת ואחת, ואחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו שהן ג' שמות - אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת.									!	!	◊
אמרו לי:											
איכא למיפרך: מה לה' נדות שכן גופין מוחלקין									⚡		טו.
אלא אמר קרא: (ויקרא כ') ערות אחותו גלה, לחייב על אחותו שהיא אחות אביו שהיא אחות אמו.									!	◊	טו.
משכחת לה ברשיעא בר רשיעא, שבא על אמו והוליד ב' בנות וחזר ובא על אחת מהן והוליד בן, ובא בנו על אחות אמו שהיא אחותו שהיא אחות אביו, דהוה ליה רשיעא בר רשיעא.									■		טו.
רב אדא בר אהבה:											
בא עליה וחזר ובא עליה וחזר ובא עליה - חייב על כל אחת ואחת, דברי ר' אליעזר										◆	◊
אינו חייב אלא אחת										◆	◊
ומודים חכמים לר' אליעזר:										■	◊
בבא על ה' נשיו נדות בבת אחת - שהוא חייב על כל אחת ואחת, הואיל והוא גרם להן.										■	◊
רבא לרב נחמן:									⚡		טו.
מי אמרינן הואיל והוא גרם להן?											
הוא בהעלם אחת והוא בה' העלמות - הוא אינו חייב אלא אחת, והיא חייבת על כל אחת ואחת									⚡		טו.
והתניא:											
אלא אימא: הואיל וגופין מוחלקין.									■		טו.
קצר וקצר מה לי אמר רבי אליעזר? טעמא דר' אליעזר התם משום דהוא דעבד תרתין, ואמטול להכי אמר: חייב על כל אחת ואחת, וה"ג דעבד תרתין, או דלמא טעמיה דרבי אליעזר התם משום דאי אפשר לו לערבן לביאות זו בזו, אמטול להכי א"ר אליעזר: חייב על כל אחת ואחת, אבל קצר כגרוגרת וחזר וקצר כגרוגרת בהעלם אחת, כיון דאפשר לו לערב שתי גרוגרות בבת אחת - אינו חייב אלא אחת										^	◊
איבעיא להו:											
מאי?									^		טו.
טעמא דר"א התם משום דעבד תרתין, ה"ג הא עבד תרתין									!	◊	טו.
טעמא דר' אליעזר התם דאי אפשר לו לערבן, אבל אפשר לו לערבן - אינו חייב אלא אחת.									!	◊	טו.
ר' יוסף:											
ר' אליעזר מחייב על ולדי מלאכות במקום אבות מלאכות									⚡		טו.
איתיביה אבוי לרבה:									■		טו.
הא אב ואב בבת אחת - פטור									⚡		טו.
ואי אמרת טעמא דרבי אליעזר משום דקעבד תרתין, אמאי פטור?									⚡		טו.
הכא במאי עסקינן - בדלית המודלית על גבי תאינה וקצצן בבת אחת, משום הכי מחייב רבי אליעזר, הואיל ושמות מוחלקין וגופין מוחלקין, דכוותה קצר וקצר היכי משכחת לה דמפטר? כגון שקצר שתי גרוגרות בבת אחת, אבל קצר כגרוגרת וחזר וקצר כגרוגרת - חייב.									!	◊	טו.
מר בריה דרבנן, אנא ורב נחומי בר זכריה תרגימנא:											
ועוד שאל רבי עקיבא:										^	◊
אבר המדולדלת כבהמה, מהו?											מ

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement- מימרא ♣ challenge- קושיא ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof- ראייה
מקרא- key:	

Talmud Navigator

כריתות- אמרו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז				
לא שמענו, אבל שמענו: אבר המדולדלת באדם שהוא טהור, וכך היו מוכי שחין עושין בירושלים, הולך לו ערב פסח אצל הרופא והותכו, עד שמניח בו כשערה, ותוחבו בסירה ונמשך ממנו, והלה עושה פסחו והרופא עושה פסחו, ורואין אנו שהדברים ק"ו.	אמרו לו:															!	◇	טו			
המוחק את הכרישה, והסוחט בשערו ובכסותו - משקה שבתוכו אינם בכי יותר, והיוצאין ממנו הרי הן בכי יותר.	תנו תם:																■	◇	טז		
וכרישה עצמה הוכשרה, מאי טעמא? בשעת פרישה ממנו הוכשרה.	שמואל:																	◇	טז		
ערב פסח הולך לו אצל כו'	והתנן:																♣	◇	טז		
ואי אמרת בשעת פרישתו הוכשר, הא איכא נמי שהוא אבר המדולדל בשעת פרישתו מאדם נטמיה לאדם																	♣		טז		
בניתזין בכל כחן	כדקאמר רב יוסף:																■	!	◇	טז	
הכא נמי בניתזין בכל כחן.																		!		טז	
והיכא איתמר דרב יוסף?																		^		טז	
אהא:																		!		טז	
זב וטמא מת שהיו מהלכים וירדו עליהם גשמים, אע"פ שסוחטין מצד העליון לצד התחתון - טהורים, שאין מחשבין אלא שיצאו מכולן, יצאו מכולן - הרי מכשירין	[תוספתא]																	■	!	◇	טז
בניתזין בכל כחן.	רב יוסף:																	■	!		טז
השוחט ה' זבחים בחוץ בהעלם אחת, מהו? חייב על כל אחת ואחת או אחת על כולן?	ועוד שאל ר' עקיבא:																	^	◇	טז	
לא שמענו.	אמרו לו:																	○	◇	טז	
שמעתי, באוכל מזבח אחד מה' תמחויין בהעלם אחת, שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה, ורואה אני שהדברים ק"ו.	רבי יהושע:																	!	◇	טז	
לא כך שאל ר' עקיבא, אלא באוכל נותר מחמשה זבחים בהעלם אחת, מהו? חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת?	רבי שמעון:																	^	◇	טז	
לא שמענו.	אמרו לו:																	○	◇	טז	
שמעתי באוכל מזבח אחד בה' תמחויין בהעלם אחת, שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה, ורואה אני שהדברים ק"ו.	רבי יהושע:																	!	◇	טז	
אם הלכה נקבל, אם לדין יש תשובה.	אמר לו ר' עקיבא:																	■	◇	טז	
השב.	אמר לו: [רבי יהושע]																	○	◇	טז	
ולא, אם אמרת במעילה - עשה בה את המאכיל כאוכל ואת המהנה כנהנה, צירף את המעילה לזמן מרובה, תאמר בנותר שאין בו אחת מאלו?	אמר: [רבי עקיבא]																	♣	◇	טז	
מאי קשיא ליה לר"ש?																		♣		טז	
הכי קא קשיא ליה: מה ראייה לשוחט מאוכל? מה לאוכל שכן נהנה																		!	◇	טז	
האוכל נותר מחמשה זבחים בהעלם אחת, מהו? חייב בכל אחת ואחת או אחת על כולן?	אלא כך שאל: [רבי עקיבא]																	^	◇	טז	
לא שמענו	אמרו לו:																	○		טז	
שמעתי, באוכל מזבח אחד מחמשה תמחויין בהעלם אחת, שחייב על כל אחת ואחת משום מעילה, ורואה אני שהדברים ק"ו: מה מזבח אחד שאין גופין מוחלקין - חייב על כל אחת ואחת משום תמחויין מוחלקין, חמשה זבחים דגופין מוחלקין לא כל שכן	רבי יהושע:																	!	◇	טז	
לא כך שאלו, אלא באוכל נותר מחמשה זבחים בהעלם אחת, מהו? חייב אחת על כולן או חייב על כל אחת ואחת?	רבי שמעון:																	^	◇	טז	
לא שמענו	אמרו לו:																	○		טז	
שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויין, שהוא חייב על כל אחת ואחת משום מעילה, ורואה אני שהדברים ק"ו.	רבי יהושע:																	!	◇	טז	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סוג
אם הלכה נקבל כו'.	מימרא	אמר לו ר' עקיבא:												טו:
קיבלה רבי יהושע להא תשובה מ' עקיבא או לא?														טו:
אכל ה' התיכות נותר מזבח אחד בהעלם אחת בחמשה תמחויין - אינו מביא אלא חטאת אחת, ועל לא הודע שלהן - אינו מביא אלא אשם תלוי אחת		ת"ש, דתניא:												טו:
חמשה תמחויין בחמש העלמות - מביא חטאת על כל אחת ואחת, ועל לא הודע שלהן - מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת														טו:
מה' זבחים בהעלם אחת - חייב על כל אחת ואחת														טו:
אפילו אכל ה' התיכות מה' זבחים בהעלם אחת - אינו מביא אלא חטאת אחת, ועל ספיין - אין מביא אלא אשם תלוי אחת		רבי יוסי בר' יהודה:												טו:
כללו של דבר: כל שחלוקין בחטאות חלוקין באשמות														טו:
אכל ה' התיכות בה' תמחויין מזבח אחד לפני זריקת דמים אפי' בהעלם אחת - חייב על כל אחת ואחת משום מעילה														טו:
ואילו על ספיין מביא אשם תלוי לא קתני														טז:
מני הא?														טז:
אילימא ר"ע														טז:
ועל ספיין מביא אשם תלוי		ליתני נמי סיפא:												טז:
ר"ע מחייב על ספק מעילה אשם תלוי		דהתנן: [רבי עקיבא]												טז:
אלא לאו רבי יהושע היא														טז:
בה' העלמות מביא ה' חטאות		וקתני:												טז:
וש"מ קיבלה מיניה.														טז:
מה' זבחים אפילו בהעלם אחת - חייב על כל אחת ואחת		אלא אדרבה, מסיפא דקתני:												טז:
ש"מ לא קיבלה מיניה														טז:
ואלא מאי אית למימר? תנאי היא, דאיכא תנא דקיבלה, ואיכא תנא דלא קיבלה														טז:
אפי' תימא ר"ע היא, והאי תנא סבר לה כותיה בחדא ופליג עליה בחדא, סבר לה כותיה בהעלמה, ופליג עליה במעילות.														טז:
ה"ד ה' תמחויין?														טז:
כאותה שנינו, חמשה דברים בעולה מצטרפין: הבשר, והחלב, והיין, והסלת, והשמן.		שמואל:												טז:
כגון שאכל מה' אברים.		חזקיה:												טז:
אפילו תימא באבר אחד, משכחת לה בכתף.		ריש לקיש:												טז:
כגון שאכל בה' מיני קדירה.		רבי יצחק נפחא:												טז:
כגון שאכל בה' טעמים.		רבי יוחנן:												טז:
העושה מלאכות הרבה בשבתות הרבה מעין מלאכה אחת בהעלם אחת, מהו? חייב אחת על כולן, או חייב על כל אחת ואחת?		רבי עקיבא, שאלתי את רבי אליעזר:												מז:
חייב על כל אחת ואחת מק"ו, ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה וחטאות הרבה - חייב על כל אחת ואחת, שבת שיש בה תוצאות הרבה ומיתות הרבה - אינו דין שיהא חייב על כל אחת ואחת.		אמר לי: [רבי אליעזר]												טז:
אם אמרת בנדה - שיש בה שתי אוהרות, שהוא מזהר על הנדה והנדה מזהרת עליו, תאמר בשבת - שאין בה אלא אוהרה אחת?		אמרתי לוי: [רבי עקיבא]												טז:

<p>disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מרא- statement ◊ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof</p>	<p>מקרא- key:</p>
---	--------------------------------

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	סו.
הבא על הקטנות יוכיח, שאין בה אלא אזהרה אחת וחייב על כל אחת ואחת.	מרא	אמר לוי: [רבי אליעזר]												טז.
אם אמרת בקטנות, שאף על פי שאין בהן עכשיו יש בהן לאחר זמן, תאמר בשבת שאין בה עכשיו ולא לאחר זמן?	מרא	אמרתי לוי: [רבי עקיבא]												טז.
הבא על הבהמה יוכיח.	מרא	אמר לוי: [רבי אליעזר]												טז.
הבהמה כשבת.	מרא	אמרתי לוי: [רבי עקיבא]												טז.
מאי קבעי מיניה?	מרא													טז.
אי שבתות כגופין דמיין ואי לא בעי מיניה	מרא													טז.
ניבעי העושה מלאכה אחת בשבתות הרבה	מרא													טז.
אלא ולדי מלאכות אי כאבות דמיין ואי לא בעי מיניה	מרא													טז.
ניבעי מיניה העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת בשבת אחת	מרא													טז.
תרתיה בעא מיניה: שבתות כגופין דמיין ואי לא בעא מיניה, ולדי מלאכות כמלאכות דמיין אי לא.	מרא	רבה: אמרי בי רב:												טז.
ושבתות היכי מיבעי ליה? שגגת שבת ודון מלאכות פשיטא ליה דימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק, ודון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה אי כגופין דמיין אי לא, או דלמא דון שבת ושגגת מלאכות פשיטא ליה דכגופין דמיין, ושגגת שבת ודון מלאכות הוא דבעי מיניה, דימים שבינתיים אי הויין ידיעה לחלק אי לא?	מרא													טז.
מסתברא, שגגת שבת ודון מלאכות פשיטא ליה דימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק, ודון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה כגופין דמיין או לאו, ופשיט ליה דדון שבת ושגגת מלאכות כגופין דמיין, ולא קביל מיניה, ופשיט ליה דולדי מלאכות כמלאכות דמיין, ולא קביל מיניה.	מרא	רבה:												טז.
מנא אמינא לה?	מרא	רבה:												טז.
כלל גדול אמרו בשבת: כל השוכח עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה - אינו חייב אלא אחת, היודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה - חייב על כל שבת ושבת, היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה - חייב על כל אב מלאכה ומלאכה	מרא	דתנן:												טז.
ואילו חייב על כל אב מלאכה של כל שבת ושבת לא קתני	מרא													טז.
מני הא?	מרא													טז.
אילימא ר"א	מרא													טז.
העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת - אין חייב אלא אחת	מרא	אימא סיפא:												טז.
ואי ר"א, חייב על כל ולדי מלאכות כמלאכות	מרא													טז.
אלא פשיטא ר"ע היא, וש"מ: שגגת שבת ודון מלאכות פשיטא ליה דימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק, ודון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה אי כגופין דמיין, ופשיט ליה דכגופין דמיין, ודולדי מלאכות כמלאכות דמיין, ותרווייהו לא קביל מיניה.	מרא													טז.
לעולם אימא לך: דון שבת ושגגת מלאכות פשיטא ליה לר"ע דשבתות לאו כגופין דמיין, ושגגת שבת ודון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתיים מי הויין ידיעה לחלק או לא, ופשיט ליה דימים שבינתיים לחלק, וקביל מיניה, ופשיט ליה ולדי מלאכות כמלאכות דמיין, ולא קביל מיניה.	מרא	אמר ליה אביי:												טז.
דון שבת ושגגת מלאכות אפילו ר"ע ס"ל דכגופין דמיין, וכי בעי מיניה? שגגת שבת ודון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתיים אי הויין ידיעה לחלק, ופשיט ליה ימים שבינתיים הויין ידיעה לחלק, וקביל מיניה, ופשיט ליה דולדי מלאכות כמלאכות דמיין, ולא קביל מיניה.	מרא	רב חסדא:												טז.
מנא אמינא לה?	מרא	רב חסדא:												טז.
הכותב שתי אותיות בהעלם אחת - חייב	מרא	דתניא:												טז.
בב' העלמות - רבן גמליאל מחייב	מרא	[רבן גמליאל]												טז.

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	---

Talmud Navigator

כריתות-אמרו לו	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא
מאי דאמר	מאי דאמר											
פוטרין	הכמים:	◊	■	■								טז:
שאם כתב אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת אחרת - פטור	ומודה רבן גמליאל	■	■									טז:
הכותב שתי אותיות בשתי שבתות, אחד בשבת זו ואחד בשבת זו - ר"ג מחייב	ותניא אחריתי: [רבן גמליאל]	◊	■	■								טז:
פוטרין	הכמים:	◊	■	■								טז:
קא סלקא דעתך דר"ג כר"ע סבירא ליה, בשלמא לדידי דאמינא: זדון שבת ושגגת מלאכות אפילו ר"ע אומר דשבתות כגופין דמיין, הא דתניא פטור - בזדון שבת ושגגת מלאכות, דשבתות כגופין דמיין, והא דתניא חייב - בשגגת שבת וזדון מלאכות, דקסבר: אין ידיעה לחצי שיעור אלא לרבה דאמר: ס"ל לר"ע דשבתות כגוף אחד הן, בשלמא הא דתניא חייב, משכחת לה בין בזדון שבת ושגגת מלאכות דשבתות כגוף אחד הן, ובין בשגגת שבת וזדון מלאכות, דקסבר: אין ידיעה לחצי שיעור, ואלא הדתניא פטור במאי מוקמת לה? לא בחדא ולא בחדא												טז:
רבן גמליאל ס"ל כר' אליעזר	אמר לך רבא:	!										יז:
שבתות כגופין דמיין.	דאמר: [רבי אליעזר]	■	!									יז:
והא מדקתני: ומודה רבן גמליאל, מכלל דפליגי אאחרנייתא, אי אמרת בשלמא כר' עקיבא ס"ל, היינו דפליגי בשגגת שבת וזדון מלאכות, דרבן גמליאל סבר: אין ידיעה לחצי שיעור ורבי עקיבא סבר יש ידיעה לחצי שיעור, ומודה רבן גמליאל בזדון שבת ושגגת מלאכות שהוא פטור, אלמא שבתות כגופין דמיין אלא אי אמרת רבן גמליאל כר' אליעזר ס"ל, מכלל דפליגי, במאי?		◊										יז:
אי בשגגת שבת וזדון מלאכות		!										יז:
אפילו רבי אליעזר כרבן גמליאל ס"ל דאין ידיעה לחצי שיעור		◊										יז:
הכותב שתי אותיות בשתי שבתות, אות אחת בשבת זו ואות אחת בשבת זו - ר' אליעזר מחייב	דתניא: [רבי אליעזר]	◊	■									יז:
ואלא באחת על האריג		!										יז:
חייבי מחייב		◊										יז:
האורג שלשה חוטיין בתחלה, ואחד על האריג - חייב	דתני, רבי אליעזר:	◊	■									יז:
מכלל דפליגי בחדא	רבא:	!										יז:
הוציא חצי גרוגרת וחזר והוציא חצי גרוגרת, בהעלם אחת - חייב, בשתי העלמות - פטור	דתניא: [ת"ק]	◊	■	!								יז:
בהעלם אחד ברשות אחד - חייב, בשתי רשויות - פטור	רבי יוסי:	◊	■	!								יז:
דרבן גמליאל כת"ק	[רבן גמליאל]	■	!									יז:
ורבי אליעזר כרבי יוסי.	[רבי אליעזר]	■	!									יז:
חייב על כל אחת ואחת מק"ו, ומה נדה שאין בה תוצאות הרבה כו'	ת"ש, אמר לו:	■	◊									יז:
בשלמא לרב חסדא דאמר: שגגת שבת וזדון מלאכות בעי מיניה דימים שבינתיים מי הויין ידיעה לחלק או לא, היינו דקאמר ליה ומה נדה, אלא לרבה דאמר: זדון שבת ושגגת מלאכות הוא דבעי מיניה דשבתות אי כגופין דמיין ואי לא, ליתני נדות												יז:
תני נדות.	אמר לך רבה:	!										יז:
תני נדה.	שמואל:	!										יז:
תני נדה.	רב אדא בר אהבה:	!										יז:
תני נדות.	רב נתן בר אושעיא:	!										יז:

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O מקרא-kev:</p>	<p>statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■</p>
--	---

כריתות-אמרו לו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
ולרב חסדא דאמר: שגגת שבת וודון מלאכות הוא דבעי מיניה דימים שבינתיים מי הויין ידיעה להלק ואי לא, גדה מאי ימים שבינתיים הויין ידיעה להלק אתי בה?										⚡			◊	י.
כגון שבא עליה וטבלה וראתה וחזר ובא עליה וטבלה וחזר ובא עליה, דטבילות הויין כימים שבינתיים.	רבא:								!				◊	י.
הבא על הקטנות יוכיח	ת"ש:									⚡			◊	י.
בשלמא לרבה, היינו דקתי קטנות, אלא לרב חסדא מאי קטנות?										⚡				י.
קטנות דעלמא.									!				◊	י.
מתניתין דלא כהדין תנא:													■	י.
לא כך שאלו ר' עקיבא לרבי אליעזר, אלא כך שאלו: הבא על אשתו גדה וחזר ובא על אשתו גדה בהעלם אחת, מהו? חייב אחת על כולן, או חייב על כל אחת ואחת?	דתניא, א"ר שמעון בן אלעזר:											▲	■	י.
חייב על כל אחת ואחת מקל וחומר, ומה שבת שאין בה אלא אזהרה אחת, שהוא מוזהר על השבת והשבת אינה מוזהרת עליו - חייב על כל אחת ואחת, גדה שיש בה שתי אזהרות, שהוא מוזהר על הגדה וגדה מוזהרת עליו - אינו דין שהוא חייב על כל אחת ואחת.	אמר ליה: [רבי אליעזר]											!	■	י.
לא, אם אמרת בשבת - שיש בה תוצאות הרבה לחטאות הרבה, תאמר בגדה שאין בה תוצאות הרבה לחטאות הרבה?	אמר לו: [רבי עקיבא]									⚡			■	י.
הבא על הקטנות יוכיח, שאין בה תוצאות הרבה לחטאות הרבה וחייב על כל אחת ואחת	אמר לו: [רבי אליעזר]								!				■	י.
לא, אם אמרת בקטנות שכן גופין מוחלקין	אמר לו: [רבי עקיבא]								⚡				■	י.
הבא על הבהמה יוכיח, שאין גופין מוחלקין וחייב על כל אחת ואחת	אמר לו: [רבי אליעזר]								!				■	י.
הבהמה כגדה.	אמר לו: [רבי עקיבא]								⚡				■	י.
הדרן עלך אמרו לו													◊	

<p>disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story < מעשה-story O</p>	<p>מימרא-statement ■ challenge-קושיא ◊ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כריתות-ספק אכל חלב		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
מימרא	מאן דאמר																			
ספק אכל חלב ספק לא אכל, ואפילו אכל, ספק יש בו כשיעור וספק אין בו, שומן וחלב לפניו ואכל אחד מהן ואינו יודע איזה מהן אכל, אשתו ואחותו עמו בבית, שנג באחת מהן ואינו יודע באיזו מהן שנג, שבת ויום חול, ועשה מלאכה באחד מהן ואינו יודע באיזו מהן עשה - מביא אשם תלוי.																				
כשם שאם אכל חלב וחלב בהעלם אחת אינו חייב אלא חטאת אחת, כך על לא הודע שלהן אינו מביא אלא אשם תלוי אחד.																				
אם היתה ידיעה בינתים, כשם שהוא מביא חטאת על כל אחת ואחת, כך מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת.																				
כשם שאכל חלב ודם ופיגול ונותר בהעלם אחת חייב על כל אחת ואחת, כך על לא הודע שלהן מביא אשם תלוי על כל אחת ואחת.																				
חתיכה אחת שנינו, ספק של חלב ספק של שומן	איתמר, רב אסי:																			
חתיכה משתי חתיכות שנינו.	חייא בר רב:																			
במאי קא מפלגי?																				
יש אם למסורת, (ויקרא ה') מצות כתיב	רב אסי סבר:																			
יש אם למקרא, מצוות קרינן.	חייא בר רב אמר:																			
חלב ושומן לפניו ואכל אחת מהן	איתביה ר' אלעזר אומר: אסי, ואמרי לה חייא בר																			
מאי לאו מדסיפא שתי חתיכות, רישא נמי שתי חתיכות																				
לא תיזלא בתר איפכא, דיכול לשנויי לכו: סיפא בשתי חתיכות, רישא בחתיכה אחת.	אמר להו רב:																			
אי הכי, יש לומר חתיכה אחת מחייב, שתי חתיכות צריכא למימר?																				
זו ואין צריך למימר זו.																				
ולחייא בר רב דאמר: מדסיפא בשתי חתיכות, רישא נמי בשתי חתיכות, מיתנא תרתי למה ליה?																				
פרושי קא מפרשי: ספק אכל חלב ספק לא אכל - מביא אשם תלוי, כיצד? כגון שהיה חלב ושומן לפניו.																				
היו לפניו שתי חתיכות, אחת של שומן ואחת של חלב, אכל אחת מהן ואינו יודע איזו מהן אכל - חייב, חתיכה אחת, ספק של חלב ספק של שומן ואכלה - פטור.	רב יהודה אמר רב:																			
מאי טעמא דרב? דאמר קרא: (ויקרא ד') ועשה אחת מכל מצות ה' בשגגה, עד שישגוג בשתים, מצות כתיב, מצוות קרינן.	רבה:																			
כיו, חייבין עליו אשם תלוי	איתביה אביו, רבי אליעזר אומר:																			
יש אם למסורת, מצות כתיב.	אמר לו ר' אלעזר, ר' אליעזר אומר: סבר:																			
ספק בן תשעה לראשון או בן שבעה לאחרון - יוציא והולד כשר, וחייב באשם תלוי	איתביה:																			
הא מני - רבי אליעזר היא.																				
נמצא על שלו - טמאין וחייבין בקרבן, על שלה אתיום - טמאין וחייבין בקרבן, נמצא על שלה לאחר זמן - טמאין מספק ופטורין מן הקרבן	איתביה:																			
חייב משום אשם תלוי	ותני עלה:																			
הא מני - רבי אליעזר היא.																				
היו לפניו שתי חתיכות, אחת של חלב ואחת של שומן, ואכל אחת מהן ואינו יודע איזה מהן אכל - חייב, חתיכה אחת, ספק של שומן ספק של חלב ואכלה - פטור.	רבי זירא אמר רב:																			
מ"ט דרב? קסבר: שתי חתיכות אפשר לברר איסורו, חתיכה אחת אי אפשר לברר איסורו.	רבי זירא:																			
מאי איכא בין טעמא דרבא לטעמא דרבי זירא?																				

Talmud Navigator

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

מקרא-kev:

כריתות-ספק אכל חלב		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
מימרא	מאן דאמר												
איכא בינייהו כזית ומחצה, לרבא - ליכא מצוות ופטור, לרבי זירא - אפשר לברר איסורו.											!	◊	יז:
כזי, חייבין על חלבו אשם תלוי	איתיביה רבי ירמיה לרבי זירא, רבי אליעזר אומר:										⚡	◊	יח:
לא בעינן לברר איסורו.	אמר ליה [רבי זירא], רבי אליעזר סבר:										!	◊	יט: